Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
MACIEJ SZPUNAR
8 päivänä joulukuuta 2016 [1]

Asia C-421/15 P

Yoshida Metal Industry Co. Ltd
vastaan

Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Asetus (EY) N:o 207/2009 — Rekisteröinnin hylkäys- tai mitättömyysperuste — Merkki, joka muodostuu yksinomaan teknisen tuloksen saavuttamiseksi välttämättömästä muodosta — 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohta — Hylkäys- tai mitättömyysperusteen tutkiminen kaikkien tavaroiden tai palvelujen osalta — 52 artiklan 3 kohta — EUIPO:n valituslautakunnan päätöksen perustelut — Kaikkia kyseessä olevia tavaroita ja palveluja koskevat yhteiset perustelut — Muutoksenhakuvaiheessa esitetty uusi peruste — Tutkimatta jättäminen

Johdanto

1. Yoshida Metal Industry Co. Ltd (jäljempänä Yoshida) vaatii valituksellaan kumoamaan 21.5.2015 annetun unionin yleisen tuomioistuimen tuomion Yoshida Metal Industry v. EUIPO;[2] siinä hylättiin Yoshidan kanteet, joilla pyrittiin kumoamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) ensimmäisen valituslautakunnan päätökset yhtäältä Pi-Design AG:n, Bodum Francen ja Bodum Logistics A/S:n (jäljempänä yhdessä Pi-Design ym.) ja toisaalta Yoshidan välisistä mitättömyysmenettelyistä.[3]

2. Valituksenalainen tuomio annettiin asiassa, joka palautettiin unionin yleiseen tuomioistuimeen sen antaman tuomion kumoamisen jälkeen,[4] ja siinä vahvistetaan Yoshidan rekisteröimän kahden kuviomerkin julistaminen mitättömäksi.

3. Yoshidan tekemässä uudessa valituksessa otetaan esiin kysymys siitä, onko unionin yleinen tuomioistuin noudattanut ensimmäisestä valituksesta annettua tuomiota, ja lisäksi näkökohta, joka koskee kaikkien kyseessä olevien tavaroiden osalta esitettyä mitättömyysperustetta sekä sitä koskevaa riidanalaisten päätösten ja valituksenalaisen tuomion perustelujen riittävyyttä.[5]

1 — Alkuperäinen kieli: ranska.

2 — T-331/10 RENV ja T-416/10 RENV, ei julkaistu, EU:T:2015:302; jäljempänä valituksenalainen tuomio.

3 — 20.5.2010 annetut EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan päätökset (asiat R 1235/2008-1 ja R 1237/2008-1; jäljempänä riidanalaiset päätökset).

4 — Tuomio 6.3.2014, Pi-Design ym. v. Yoshida Metal Industry (C-337/12 P–C-340/12 P, ei julkaistu, EU:C:2014:129).

5 — Huomautan, että samankaltainen ongelma on tuotu esiin toisessa vireillä olevassa valitusasiassa (ks. SMHV v. Unibail Management, C-513/14 P, vireillä unionin tuomioistuimessa).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

4. Asetuksen (EY) N:o 207/2009[6] 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdan mukaan merkkejä, jotka muodostuvat yksinomaan ”teknisen tuloksen saavuttamiseksi välttämättömästä tavaran muodosta”, ei voida rekisteröidä.

5. Kyseisen asetuksen 52 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, että EU-tavaramerkki julistetaan mitättömäksi hakemuksesta, jos merkki on rekisteröity 7 artiklan säännösten vastaisesti.

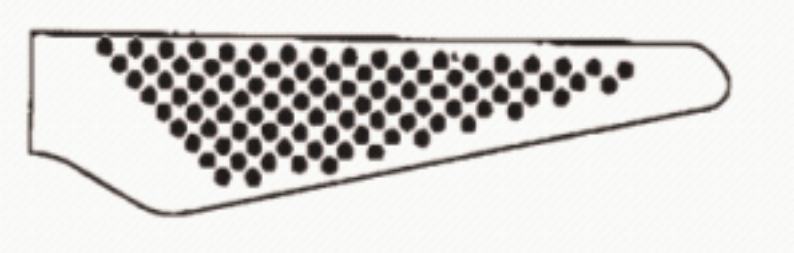
6. Asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

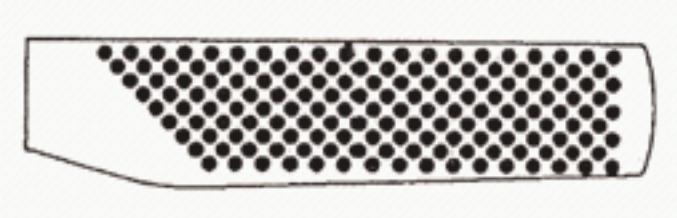
”Jos mitättömyysperuste koskee ainoastaan joitakin tavaroita tai palveluja, joita varten EU-[tavaramerkki] on rekisteröity, tavaramerkki voidaan julistaa mitättömäksi ainoastaan kyseisten tavaroiden tai palvelujen osalta.”

Asian tausta

7. Pääasian tosiseikat, sellaisina kuin ne käyvät ilmi valituksenalaisen tuomion 1–15 kohdasta, voidaan tiivistää seuraavasti.

8. Yoshida haki 3.11.1999 ja 5.11.1999 EUIPO:lta rekisteröintiä kahdelle tavaramerkille, jotka muodostuvat seuraavista kuviomerkeistä:

9. Tavarat, joita varten tavaramerkkien rekisteröintiä haettiin, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan, 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkiin 8 ja 21, ja ne vastaavat seuraavaa kuvausta:

— luokka 8: ”Teräaseet, sakset, veitset, pöytähaarukat, lusikat, viikatekovasimet, kovasimenpitimet, teroitusraudat, ruotopihdit”

6 — Euroopan unionin tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EUVL 2009, L 78, s. 1). Huomautan, että nyt käsiteltävässä asiassa sovellettavina aineellisina säännöksinä ovat asetuksen N:o 207/2009 säännökset, koska asiaa koskevat oikeussäännöt vahvistettiin EUIPO:n valituslautakunnan päätöksen tekoajankohtana. Joka tapauksessa sekä yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1) 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohta että 51 artiklan 3 kohta (joka vastaa asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 3 kohtaa) ovat sanamuodoltaan vastaavia.

— luokka 21: ”Talous- ja keittiövälineet ja -astiat (ei jalometalliset eikä jalometallipäällysteiset), sekoittimet, keittiölastat, veitsitelinepölkyt, kakkulapiot, kakkulautaset”.

10. Kyseiset tavaramerkit rekisteröitiin 25.9.2002 ja 16.4.2003.

11. Pi-Design ym. esittivät 10.7.2007 kyseisten tavaramerkkien mitätöimisvaatimukset, jotka perustuivat asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun perusteeseen.

12. EUIPO:n mitättömyysosasto hylkäsi kyseiset vaatimukset 15. ja 21.7.2008 tekemillään päätöksillä.

13. EUIPO:n ensimmäinen valituslautakunta kumosi mitättömyysosaston päätökset riidanalaisilla päätöksillä, joilla se ratkaisi Pi-Design ym:iden tekemän valituksen ja julisti tavaramerkit mitättömiksi asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdan perusteella.

Asioiden käsittelyt unionin yleisessä tuomioistuimessa ja unionin tuomioistuimessa sekä valituksenalainen tuomio

14. Yoshida nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 12.8. ja 15.9.2010 toimittamillaan kannekirjelmillä kanteet riidanalaisten päätösten kumoamiseksi ja vetosi niissä yhteen ainoaan kanneperusteeseen, jonka mukaan asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohtaa on rikottu.

15. Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi kyseisen kanneperusteen ja kanteet 8.5.2012 antamallaan kahdella tuomiolla Yoshida Metal Industry v. SMHV – Pi-Design ym. (Kolmikulmaisen mustatäpläisen pinnan esitys)[7] ja Yoshida Metal Industry v. SMHV – Pi-Design ym. (Mustatäpläisen pinnan esitys)[8].

16. Unionin tuomioistuin kumosi kyseiset tuomiot Pi-Design ym:iden tekemästä valituksesta 6.3.2014 antamallaan tuomiolla[9] kyseisen 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdan rikkomisen perusteella ja palautti asiat unionin yleiseen tuomioistuimeen.

17. Unionin yleinen tuomioistuin ratkaisi sille palautetun asian riidanalaisella tuomiolla, jossa se hylkäsi ainoan kanneperusteen asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdan rikkomisesta sekä kanteet kokonaisuudessaan ja velvoitti Yoshidan korvaamaan molemmissa oikeusasteissa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Asianosaisten vaatimukset

18. Yoshida vaatii valituksellaan kumoamaan valituksenalaisen tuomion ja riidanalaiset päätökset

— ensisijaisesti kokonaisuudessaan tai

— toissijaisesti siltä osin kuin niissä julistetaan mitättömiksi tavaramerkit, jotka koskevat ”viikatekovasimia ja kovasimenpitimiä” (luokka 8) sekä ”talous- ja keittiövälineitä ja -astioita (ei jalometalliset eikä jalometallipäällysteiset) ja veitsitelinepölkkyjä” (luokka 21),

sekä velvoittamaan EUIPO:n ja Pi-Design ym. korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

7 — T-331/10, ei julkaistu, EU:T:2012:220.

8 — T-416/10, ei julkaistu, EU:T:2012:222.

9 — Tuomio 6.3.2014, Pi-Design ym. v. Yoshida Metal Industry (C-337/12 P–C-340/12 P, ei julkaistu, EU:C:2014:129).

19. EUIPO ja Pi-Design ym. vaativat hylkäämään valituksen ja veloittamaan Yoshidan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Asian tarkastelu

20. Valittaja esittää valituksensa tueksi kaksi perustetta, joista ensimmäinen koskee asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdan rikkomista ja toinen saman asetuksen 52 artiklan 3 kohdan rikkomista.

21. Unionin tuomioistuimen toivomuksen mukaan tarkastelen ainoastaan toista valitusperustetta.

Toinen valitusperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 3 kohtaa on rikottu

22. Tällä valitusperusteella tuetaan Yoshidan toissijaisia vaatimuksia, joilla pyritään kumoamaan valituksenalainen tuomio ja riidanalaiset päätökset siltä osin kuin niissä julistetaan sen tavaramerkit mitättömiksi joitakin kyseisiä tavaroita eli ”viikatekovasimia ja kovasimenpitimiä”, ”talous- ja keittiövälineitä ja -astioita – – sekä veitsitelinepölkkyjä” koskevilta osin. Valitusperuste jakautuu kahteen osaan.

Ensimmäinen osa

23. Ensimmäisessä osassa Yoshida väittää unionin yleisen tuomioistuimen rikkoneen asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 3 kohtaa, kun se on jättänyt tutkimatta, koskeeko mitättömyysperuste, johon nyt käsiteltävässä asiassa vedotaan, kaikkia riidanalaisilla tavaramerkeillä tarkoitettuja tavaroita.

24. Muistutan, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kysymystä siitä, kuuluuko tavaramerkki asetuksen N:o 207/2009 7 artiklassa tarkoitettujen hylkäys- tai mitättömyysperusteiden soveltamisalaan, on arvioitava konkreettisella tasolla suhteessa kyseessä oleviin tavaroihin tai palveluihin.[10] Asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 3 kohdassa säädetään lisäksi, että jos mitättömyysperuste koskee ainoastaan joitakin tavaroita tai palveluja, mitättömäksi julistaminen ulottuu vain kyseisiin tavaroihin tai palveluihin.[11]

25. Tästä seuraa yhtäältä, että mitättömyysperusteiden tutkimisen EUIPO:ssa on koskettava jokaista tavaraa tai palvelua, jota varten tavaramerkki on rekisteröity. Toisaalta EUIPO:n päätöksen tällaisen perusteen soveltamisesta on lähtökohtaisesti oltava perusteltu kunkin mainitun tavaran tai palvelun osalta.[12]

26. Nyt käsiteltävässä asiassa on kiistatonta, että riidanalaisissa päätöksissä katsotaan asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun mitättömyysperusteen koskevan kaikkia tavaroita, joita varten kyseinen tavaramerkki on rekisteröity.

27. Huomautan lisäksi, että Yoshida ei ensimmäisessä oikeusasteessa esittänyt kanneperustetta, jonka mukaan valituslautakunta olisi rikkonut asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 3 kohtaa, eikä kanneperustetta, jonka mukaan riidanalaisten päätösten perustelut olisivat tältä osin riittämättömät.

10 — Tuomio 9.9.2010, SMHV v. Borco-Marken-Import Matthiesen (C-265/09 P, EU:C:2010:508, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

11 — Vastaavanlainen säännös asetetaan jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/95/EY (EUVL 2008, L 299, s. 25) 13 artiklassa (aiempi jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun neuvoston ensimmäisen direktiivin 89/104/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 1) 13 artikla).

12 — Ks. vastaavasti direktiivin 89/104 13 artiklasta tuomio 15.2.2007, BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2007:99, 34 kohta) ja asetuksesta N:o 207/2009 määräys 18.3.2010, CFCMCEE v. SMHV (C-282/09 P, EU:C:2010:153, 37–41 kohta).

28. Näin ollen on katsottava, että Yoshidan valitusperusteessa väitetään, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole ottanut viran puolesta esiin sitä, ettei EUIPO:n valituslautakunta ole tutkinut mitättömyysperustetta suhteessa kaikkiin kyseisiin tavaroihin ja ettei se ole tältä osin perustellut päätöksiään oikeudellisesti riittävällä tavalla.

29. Onkin selvitettävä, voidaanko muutoksenhakuvaiheessa ottaa tutkittavaksi tällainen peruste, jossa pääasiallisesti väitetään, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole tutkinut tiettyä perustetta viran puolesta.

– Tutkittavaksi ottaminen

30. Huomautan, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin yleistä tuomioistuinta ei voida arvostella siitä, ettei se ole lausunut perusteesta, jota sille ei ole esitetty. [13]

31. Tämän periaatteen soveltaminen aiheuttaa vaikeuksia, kun kyseessä ovat viran puolesta tutkittavat perusteet.

32. Voidaankin väittää, että kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi tai sen jopa täytyy tutkia viran puolesta peruste – ja jos se ei näin tee –, se tekee itse oikeudellisen virheen, jonka unionin tuomioistuin voi todeta valitusasian yhteydessä. Tämä menettelytapa voi olla syynä siihen, että unionin tuomioistuin suostuu toisinaan tutkimaan tällaisen perusteen muutoksenhakuvaiheessa. [14]

33. Tuoreemmassa oikeuskäytännössä esitetystä täsmennyksestä käy kuitenkin ilmi, että valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei ole tarkastanut viran puolesta riidanalaisen päätöksen – jonka kumoamista siltä on vaadittu – perusteluja, on jätettävä tutkimatta siksi, että se koskee näkökohtia, joita ei ole tuotu esiin unionin yleisessä tuomioistuimessa.

34. Unionin tuomioistuin on nimittäin jättänyt tutkimatta valitusperusteen, jossa unionin yleisen tuomioistuimen väitetään jättäneen toteamatta tällaisen päätöksen perustelujen riittämättömyyden, niiltä osin, joita valittaja ei ollut ottanut nimenomaisesti esiin unionin yleisessä tuomioistuimessa nostamassaan kanteessa. [15]

35. Tällainen valitusperusteisiin sovellettava rajoitus on mielestäni täysin oikeutettu unionin tuomioistuimessa käsiteltäviä muutoksenhakuasioita koskevien oikeudenkäyntiperiaatteiden perusteella. Unionin tuomioistuin on nimittäin muutoksenhaun yhteydessä lähtökohtaisesti toimivaltainen arvioimaan ainoastaan sitä oikeudellista ratkaisua, joka on tehty tosiseikat tutkiville tuomioistuimille esitetyistä perusteista. [16] Riitautettujen arviointien asiasisällön tarkastelu edellyttää välttämättä, että tarkastetaan, ovatko riidanalaisen päätöksen – jonka kumoamista unionin yleiseltä tuomioistuimelta on vaadittu – perusteet riittävät. Olisi kuitenkin liiallista vaatia, että unionin yleinen tuomioistuin tarkastaa viran puolesta tällaisen päätöksen perustelut sellaisten näkökohtien osalta, joita ei ole sille esitetty. [17]

13 — Ks. vastaavasti mm. tuomio 8.12.2011, Chalkor v. komissio (C-386/10 P, EU:C:2011:815, 70 kohta) ja tuomio 22.10.2015, AC-Treuhand v. komissio (C-194/14 P, EU:C:2015:717, 55 kohta).

14 — Ks. määräys 9.12.2012, Deutsche Bahn v. SMHV (C-45/11 P, ei julkaistu, EU:C:2012:69, 61 kohta) ja tuomio 19.6.2014, FLS Plast v. komissio (C-243/12 P, EU:C:2014:2006, 48 kohta), joissa unionin tuomioistuin on katsonut, että unionin yleinen tuomioistuin on toiminut täysin perustellusti, kun se ei ole tutkinut viran puolesta perustetta, jonka mukaan riidanalaisen päätöksen – jonka kumoamista tältä on vaadittu – perustelut puuttuvat.

15 — Tuomio 26.11.2013, Gascogne Sack Deutschland v. komissio (C-40/12 P, EU:C:2013:768, 46–55 ja 61–64 kohta) ja tuomio 17.9.2015, Total v. komissio (C-597/13 P, EU:C:2015:613, 21 ja 22 kohta).

16 — Tuomio 26.11.2013, Gascogne Sack Deutschland v. komissio (C-40/12 P, EU:C:2013:768, 52 kohta). Ks. myös julkisasiamies Wahlin ratkaisuehdotus Total v. komissio (C-597/13 P, EU:C:2015:207, 118–128 kohta).

17 — Ks. julkisasiamies Wahlin ratkaisuehdotus Total v. komissio (C-597/13 P, EU:C:2015:207, 118–128 kohta).

36. Tästä seuraa, että valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei ole todennut viran puolesta, että toimen tehnyt elin on laiminlyönyt perusteluvelvollisuutensa sellaisten näkökohtien osalta, joita ei ollut kyseisessä tuomioistuimessa nimenomaisesti esitetty, on jätettävä muutoksenhakuvaiheessa tutkimatta.

37. Tämä menettelytapa pätee mielestäni myös tavaramerkkejä koskeviin riita-asioihin.

38. Kun kyse on konkreettisemmin asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 3 kohdan soveltamisesta EUIPO:ssa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa, voidaan todeta, ettei valitus voi koskea kysymystä siitä, onko valituslautakunnan päätös riittävästi perusteltu joitakin tavaroita tai palveluja koskevilta osin, kun valittaja ei ole tällaista näkökohtaa unionin yleiselle tuomioistuimelle nimenomaisesti esittänyt.

39. Tässä yhteydessä ei ole riittävää, että valittaja on riitauttanut hylkäys- tai mitättömyysperusteen yleisesti kaikkia tavaroita tai palveluja koskevilta osin. Voidakseen vedota siihen, ettei tällaista perustetta voida soveltaa vain osaan tavaroita tai palveluja, valittajan on täytynyt vedota siihen nimenomaisesti unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyn menettelyn aikana.

40. Tämä ratkaisu voidaan johtaa unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä. Unionin tuomioistuin on nimittäin jo katsonut, että koska EUIPO:n päätöksessä oli selvästi todettu hylkäysperusteen pätevän kaikkiin kyseisiin tavaroihin, valittajan tehtävänä oli nimetä unionin yleisessä tuomioistuimessa nostamassaan kanteessa, jolla pyrittiin kumoamaan mainittu päätös, tavarat, joihin hylkäysperustetta ei sen mielestä voida soveltaa, tai kiistää se, että kyseiset tavarat muodostavat yhtenäisen luokan.[18]

41. Yoshida riitautti unionin yleisessä tuomioistuimessa nostamansa kanteen kohteena olevassa asiassa mitättömyysperusteen soveltamisen ainoastaan yleisesti, eikä se ole vedonnut mitättömyysperusteen soveltamiseen tiettyyn osaan kyseisiä tavaroita eli ”viikatekovasimiin ja kovasimenpitimiin”, ”talous- ja keittiövälineisiin ja -astioihin” ja ”veitsitelinepölkkyihin”.

42. Näin ollen Yoshida ei voi muutoksenhakuvaiheessa väittää, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole tutkinut tätä näkökohtaa viran puolesta eikä katsonut, että riidanalaisten päätösten perustelut ovat tältä osin puutteelliset.

43. Tilanne olisi mielestäni toinen, jos taho, joka katsoi ensimmäisen kerran mitättömyysperusteen koskevan kyseisiä tavaroita, olisi ollut valituslautakunnan sijaan unionin yleinen tuomioistuin.[19] Tällöin muutoksenhakuvaiheessa voitaisiin pätevin syin esittää väite unionin yleisen tuomioistuimen tuomion perustelujen riittämättömyydestä asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 3 kohdan perusteella.[20]

44. Nyt käsiteltävässä asiassa tilanne ei ole kuitenkaan tällainen, koska unionin yleinen tuomioistuin on ainoastaan pysyttänyt EUIPO:n valituslautakunnan päätökset, joilla Yoshidan tavaramerkit julistetaan mitättömiksi kaikkien kyseessä olevien tavaroiden osalta.

45. Tämän valitusperusteen ensimmäinen osa on siis mielestäni jätettävä tutkimatta.

18 — Määräys 11.12.2014, FTI Touristik v. SMHV (C-253/14 P, ei julkaistu, EU:C:2014:2445, 49 kohta). Korostan, että valittaja oli kyseisessä asiassa riitauttanut unionin yleisessä tuomioistuimessa sen, että hylkäysperustetta voitaisiin soveltaa osaan tavaroista ja palveluista, mutta se ei ollut esittänyt argumenttiaan riittävän yksityiskohtaisesti. Näin ollen kyseistä valitusperustetta ei jätetty tutkimatta vaan se hylättiin selvästi perusteettomana.

19 — Huomautan, että asetuksen N:o 207/2009 65 artiklan 3 kohdan nojalla unionin yleisellä tuomioistuimella on toimivalta muuttaa EUIPO:n valituslautakunnan päätöstä.

20 — Esimerkkinä tällaisesta tilanteesta hylkäysperusteen tutkimisen yhteydessä on tuomio 17.10.2013, Isdin v. Bial-Portela (C-597/12 P, EU:C:2013:672, 28 ja 29 kohta).

– Toissijaisia näkökohtia valituksen asiasisällöstä

46. Vaikka toisen valitusperusteen tämä osa voitaisiin unionin tuomioistuimen mielestä ottaa tutkittavaksi, se on joka tapauksessa mielestäni perusteeton.

47. Haluan ensinnäkin muistuttaa, että vakiintunen oikeuskäytännön mukaan perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä toimen tehneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimi koskee, selviävät sen syyt ja että unionin tuomioistuin voi tutkia toimen laillisuuden. Perusteluissa ei tarvitse kuitenkaan esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, sillä tutkittaessa toimen perustelujen riittävyyttä on otettava huomioon toimen sanamuodon lisäksi myös sen asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt. [21]

48. Unionin tuomioistuin on jo katsonut, että kun toimivaltainen viranomainen hylkää tavaramerkin rekisteröintihakemuksen, sen on ilmoitettava päätöksessään päätelmänsä kunkin hakemuksessa tarkoitetun tavaran ja palvelun osalta. Kuitenkin silloin, kun sama hylkäys- tai mitättömyysperuste koskee tavaroiden tai palvelujen luokkaa tai ryhmää, toimivaltainen viranomainen voi rajoittua antamaan yhteiset perustelut kaikkien kyseessä olevien tavaroiden tai palvelujen osalta. [22]

49. Tässä tavaramerkkien alalla sovelletussa toimivaltaisen viranomaisen toimintamahdollisuudessa otetaan huomioon, että rekisteröintihakemukset koskevat usein lukuisia tavaroita tai palveluja. [23]

50. Unionin tuomioistuin on noudattanut samaa lähestymistapaa tutkiessaan EUIPO:n suorittamaa hylkäys- tai mitättömyysperusteiden käsittelyä. [24]

51. Jotta ei heikennettäisi oikeutta harjoittaa tehokasta tuomioistuinvalvontaa, mahdollisuus antaa yhteiset perustelut kaikkien kyseessä olevien tavaroiden tai palvelujen osalta ulottuu ainoastaan tavaroihin ja palveluihin, joiden välillä on riittävän suora ja konkreettinen yhteys siten, että ne muodostavat riittävän yhtenäisen tavaroiden tai palvelujen luokan tai ryhmän. [25]

52. Tämä edellytys täyttyy mielestäni täysin nyt käsiteltävässä asiassa.

53. Huomautan, että riidanalaisissa tavaramerkeissä tarkoitetut tavarat eli ”teräaseet, sakset, veitset, pöytähaarukat, lusikat, viikatekovasimet, kovasimenpitimet, teroitusraudat ja ruotopihdit” ja ”talous- ja keittiövälineet ja -astiat (ei jalometalliset eikä jalometallipäällysteiset), sekoittimet, keittiölastat, veitsitelinepölkyt, kakkulapiot ja kakkulautaset” ovat kaikki keittiövälineitä. [26]

54. Kyseiset tavarat muodostavat mielestäni riittävän yhtenäisen ryhmän esitetyn mitättömyysperusteen tutkimiseksi.

21 — Tuomio 21.10.2004, KWS Saat v. SMHV (C-447/02 P, EU:C:2004:649, 65 kohta).

22 — Tuomio 15.2.2007, BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2007:99, 38 kohta).

23 — Julkisasiamies Sharpstonin ratkaisuehdotus BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2006:450, 42 ja 43 kohta).

24 — Ks. määräys 6.2.2009, MVPD Mikrolab v. SMHV (C-17/08 P, ei julkaistu, EU:C:2009:64, 34 kohta); määräys 9.12.2009, Prana Haus v. SMHV (C-494/08 P, ei julkaistu, EU:C:2009:759, 46 kohta); määräys 18.3.2010, CFCMCEE v. SMHV (C-282/09 P, EU:C:2010:153, 37 ja 38 kohta); määräys 21.3.2012, Fidelio v. SMHV (C-87/11 P, ei julkaistu, EU:C:2012:154, 43 kohta); tuomio 17.10.2013, Isdin v. Bial Portela (C-597/12 P, EU:C:2013:672, 27 kohta) sekä unionin yleisen tuomioistuimen runsas oikeuskäytäntö, kuten tuomio 27.4.2016, Niagara Bottling v. EUIPO (NIAGARA) (T-89/15, ei julkaistu, EU:T:2016:244, 31 kohta) ja tuomio 12.5.2016, Zuffa v. EUIPO (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP) (T-590/14, ei julkaistu, EU:T:2016:295, 26 kohta).

25 — Ks. vastaavasti tuomio 15.2.2007, BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2007:99, 36 kohta) ja määräys 18.3.2010, CFCMCEE v. SMHV (C-282/09 P, EU:C:2010:153, 40 kohta) sekä unionin yleisen tuomioistuimen runsas oikeuskäytäntö, kuten tuomio 2.4.2009, Zuffa v. SMHV (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP) (T-118/06, EU:T:2009:100, 28 kohta) ja tuomio 16.10.2014, Larrañaga Otaño v. SMHV (GRAPHENE) (T-458/13, EU:T:2014:891, 26 kohta).

26 — Sillä, että tavarat kuuluvat kahteen eri luokkaan eli luokkiin 8 ja 21, kuten Yoshida valituksessaan korostaa, ei ole merkitystä, koska Nizzan sopimukseen sisältyvä luokitus suoritetaan puhtaasti hallinnollisissa tarkoituksissa.

55. Riidanalaisten päätösten perusteluista [27] käy nimittäin ilmi, että riitautetut merkit koskevat niiden tavaroiden kahvoja, joiden osalta rekisteröintiä on haettu. Kyseinen päättely perustuu oletukseen siitä, että kaikki kyseiset tuotteet eli keittiövälineet voidaan varustaa kahvalla.

56. Valituslautakunta on siis mielestäni esittänyt oikeudellisesti riittävällä tavalla ne syyt, joiden vuoksi kyseisten tavaroiden välillä oli yhteys, joka oikeutti tutkimaan ne yhteisesti. Vaikka riidanalaisten päätösten perustelut ovatkin lyhytsanaiset, ne ovat kuitenkin johdonmukaiset ja antavat Yoshidalle käsityksen EUIPO:n valituslautakunnan päättelystä suhteessa kaikkiin kyseisiin tavaroihin ja tarjoavat unionin yleiselle tuomioistuimelle tilaisuuden tarkastaa tämä päättely.

57. Kysymys riidanalaisten päätösten perusteluista on erotettava niiden asiasisältöä koskevasta kysymyksestä. [28] Perusteluvelvollisuus täyttyy, koska riidanalaisten päätösten selkeistä ja johdonmukaisista perusteluista käy ilmi, että valituslautakunta on katsonut kaikkien kyseisten tavaroiden muodostavan yhtenäisen ryhmän siitä syystä, että niillä on yhteinen ominaisuus. Kysymys siitä, onko valituslautakunta katsonut virheellisesti, kuten valittaja väittää, että kaikilla tavaroilla oli tämä yhteinen ominaisuus, kuuluu mainittujen päätösten asiasisältöön.

58. Yoshida pyrkii tältä osin argumentillaan, jonka mukaan joitakin kyseisistä tavaroista ei ole varustettu kahvalla, itse asiassa kyseenalaistamaan valituslautakunnan päättelyn oikeellisuuden esittämällä uuden näkökohdan, johon unionin yleisessä tuomioistuimessa ei ole vedottu ja joka koskee lisäksi tosiseikkaa. Argumentti on siis jätettävä muutoksenhakuvaiheessa tutkimatta.

59. Sitä ei ole myöskään esitetty vakuuttavasti. Yoshida ei yhtäältä selitä, miksi ”viikatekovasimia” tai ”talous- ja keittiövälineitä ja -astioita”, joihin kuuluu kattiloita tai kannuja, ei voitaisi varustaa kahvalla.

60. Kuten EUIPO toisaalta perustellusti huomauttaa, ”kovasimenpitimet” ja ”veitsitelinepölkyt” ovat tavaroita, joita ei käytetä viitekovasimista ja veitsistä erillään ja jotka eivät siis voi muodostaa erilaista tavaroiden luokkaa tai ryhmää hylkäys- tai mitättömyysperustetta tutkittaessa. Vaikka ”veitsitelinepölkkyjen” voitaisiinkin katsoa muodostavan eri tavararyhmän kuin ”veitsien”, niistä on joka tapauksessa annettava yhteinen ratkaisu. [29]

61. Kaikista näistä syistä katson, että toisen valitusperusteen ensimmäinen osa on jätettävä tutkimatta tai se on ainakin hylättävä perusteettomana.

Toinen osa

62. Yoshida väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen noudattamaa päättelyä ei voida soveltaa joihinkin kyseisistä tavaroista eli tavaroihin, joissa ei ole kahvaa.

27 — Ks. riidanalaisten päätösten 30, 34–36 ja 40 kohta.

28 — Ks. tuomio 2.4.1998, komissio v. Sytraval ja Brink’s France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67 kohta).

29 — Unionin yleinen tuomioistuin on vakiintuneesti katsonut, että kun kahden tavaraluokan luontaiset ominaisuudet vaativat tai vähintäänkin ennakoivat niiden käyttämistä yhdessä, valituslautakunta voi käyttää niiden osalta yhteistä ratkaisua. Ks. tuomio 2.12.2008, Ford Motor v. SMHV (FUN) (T-67/07, EU:T:2008:542, 44 kohta) ja tuomio 8.9.2010, Wilfer v. SMHV (Kitaran lavan kuva) (T-458/08, ei julkaistu, EU:T:2010:358, 66 kohta).

63. Huomautan, että unionin yleisen tuomioistuimen perusteluvelvollisuuden täyttämisen tarkastaminen on erotettava valituksenalaisen tuomion aineellisesta lainmukaisuudesta.[30] Vetoamalla väitteeseen valituksenalaisessa tuomiossa esitettyjen päätelmien virheellisyydestä Yoshida itse asiassa riitauttaa tässä tapauksessa tosiseikkoja koskevien unionin yleisen tuomioistuimen toteamusten pätevyyden, eikä niitä tarkasteta muutoksenhakuvaiheessa.[31]

64. Näin ollen myös toisen valitusperusteen toinen osa on mielestäni jätettävä tutkimatta.

Ratkaisuehdotus

65. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin jättää toisen valitusperusteen tutkimatta tai joka tapauksessa jättää sen osittain tutkimatta ja hylkää sen osittain perusteettomana.

30 — Ks. vastaavasti tuomio 2.4.1998, komissio v. Sytraval ja Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67 kohta) ja julkisasiamies Léger'n ratkaisuehdotus Belgia v. komissio (C-197/99 P, EU:C:2001:658, 39 ja 40 kohta).

31 — Unionin tuomioistuin on jo päättänyt jättää tutkimatta valitusperusteen, jonka mukaan kyseessä ollut tavaroiden ja palvelujen luokka, joka otettiin huomioon ehdottoman hylkäysperusteen tutkimiseksi, ei muodostanut yhtenäistä luokkaa. Ks. määräys 7.7.2011, MPDV Mikrolab v. SMHV (C-536/10 P, ei julkaistu, EU:C:2011:469, 34 ja 38 kohta).